

פרטיכל מישיבת ועדת הכספים א.ס. 40

מיום 31.10.49

=====

החלטות ועדת הכספים

היו"ר ד. צ. פנקס

שר האוצר א. קפלן

חברי הועדה הנוכחים:

- א. אלישר
- ד"ר א. גרנות
- ב. רפטור
- ד"ר י. בדר
- א. בן אליעזר
- ד"ר מ. סנה
- צ. אפרתי
- פ. נפחלי
- י. רוקח
- א. הרצפלד
- י. דיין

מטעם האוצר:

- ד. הורוביץ
- מר זגלי
- מר רונן.

הישיבה נפתחה בשעה 10.00

= = = = =

- 1. סדר היום: עבודת הועדה.
- 2. הסוכנות היהודית.
- 3. חברת האשלג
- 4. העברות מסעיק לסעיק

= = = * =

1. עבודת הועדה.

היו"ר ד. צ. פנקס: מזכיר לחברים את המספר הרב של הנקודות על סדר היום. סבור שתעבודה תיעשה במשך ישיבות אחדות. (א) העברות מסעיק לסעיק. (ב) חברת האשלג. (ג) תכנית הפיתוח. (ד) תקציב הבטחון. (ה) חוק ערוד השקעות הון. (ו) מטבע זר (הועדה תקבל דו"ח על השמוש ועל הקוים שבהם ילכו לעמיד). (ז) האפורטופוס על רכוש האויב. (ח) דו"ח על המו"מ עם אנגליה. (ט) פרטי תקציב משרד התחבורה. (י) החלטות ועדת המשנה לעניני שכונ. (יא) עניני הסוכנות היהודית.

הסוכנות היהודית:

היו"ר ד. צ. פנקס: מעורר שאלה שעל האוצר לברר עם משרד המשפטים. סבור

שכל החלטות הועדה צריכות להתפרסם ברשומות, היות

והחקציב הוא חוק שהכנסת קבעה, ואם יש שנויים, הצבור חייב לדעת אותם.

שר האוצר א. קפלן: מבקש את מר רונן לברר את הדבר עם היועץ המשפטי.

היו"ר ד. צ. פנקס: מבקש את האוצר למהר בפרסום המספרים שנתקבלו ע"י

הועדה בישיבה האחרונה, בקשר עם ההכנסות, הואיל

והועדה הודיעה כי בקרוב יפורסמו מספרים אלה.

ישנם שני סיורים בעניני שכונ שחברי ועדת המשנה

לעניני שני המיליון ~~קצת~~ מתבקשים לקחת חלק בהם. חבבת עמידר מבקשת לפחות

את חברי ועדת המשנה להשתתף בסיורים.

שר האוצר א. קפלן: מבקש לדעת באיזה יום יהיה הסיור.

= = =

2. הסוכנות היהודית:

שר האוצר א. קפלן: מודיע: א) הממשלה נצטרפה להחלטות שנתקבלו.

ב) הסוכנות קבלה את הסעיף על דבר ועדת

משנה לבדיקת החובות, וצריך רק לקבוע ישיבה.

ג) הבנק שמר על החלטות בקשר לשלשה מיליון

פונט. כל הזמן חכו לשובו של מר הופיין. היחה ישיבה, דנו בדבר ארוכות,

והוסכם ששני ~~שלושה~~ ~~שלושה~~ ~~שלושה~~ שלאחר שובו של מר הופיין יודיעו את החשובה. מר

הופיין חזר היום.

הוצע לבנק לחת הלואה לסוכנות היהודית בגובה של

שלשה מיליון ל"י. מחוך תקוה שלאחר שהממשלה משחררת את הסוכנות מערבות,

יסכימו בודאי הקרנות. אם יהיה צורך, הממשלה תערוב. הממשלה תהיה מוכנה

לדחות את חשלוס החוב המגיע לה. הודיע ששם הממשלה שהממשלה רואה את

הצעד הזה בחיוב, ורושמת לפנייה את הדבר. אם יקרה משהו, הממשלה תהיה מוכנה

להכנס לדיון, וחביא את הדבר לפני הועדה. בינתיים ניתנה הוראה לשלם על

חשבון האפוטרופוס חצי מיליון ל"י.

האוצר בקש את הסוכנות להגיש רשימה של כל עבודות הבנינים בחקציב שלה, בכדי לראות אם הממשלה היחה יכולה לקחת את ההוצאות האלה לתוך חקציב הפתוח שלה.

הסוכנות נחבקשה גם להמציא את החקציב שהיא קבעה אתמול לששה חדשים. בשבוע הבא החקים ישיבה של ועדת הכספים של הסוכנות, ויהיה דוקומנט רשמי ולא רק הצעות של חברים בודדים.

ד"ר גרנות: האם הממשלה מתחייבת בנוגע לשלשה מיליון שדורשים מא.פ.ב.?

שר האוצר א. ספלן: הממשלה הודיעה שאם לא תהיה דרך אחרת, היא תחפש דרך לעזרתם.

בנוגע לזמני התשלומים, כיון שחייבים גם לממשלה וגם להם, יקדימו את התשלומים להם לפני התשלומים לממשלה. הדבר האחרון שהממשלה מקבלת עליה הוא לתת ערבוה פורמליה בעד שלשה המיליון.

א. בן אליעזר: שואל אם הממשלה דנה באופן עקרוני על עתידה של הסוכנות היהודית?

שר האוצר א. ספלן: בישיבה האחרונה דובר ע"כ. הועדה קבלה ידיעה שבסוף השנה או בראשית השנה הבאה חקים ישיבה של הנהלת הסוכנות ~~א/ש/א/ש/א/ש~~ הועד הפועל הציוני. אז ידונו גם בשאלה גורלה של הסוכנות היהודית.

ד"ר ס. סנה: בעחוט היו ידיעות שהמגביה הקרובה באמריקה, זו של שנת 1950, כאילו מתנהלת תחת הפיסמה שזו המגביה האחרונה. שואל אם יש אמת בדבר.

שר האוצר א. ספלן: לא שמע על הדבר הזה הרבה. היחה הצעה באמריקה להכריז על מגביה הזו כעל מגביה גדולה אחרונה, ואח"כ תהינה מגביות אחרות, קטנות. אחרי דיונים ארוכים כאן, הורדה ההצעה מעל הפרק. אולם הוא אינו יכול להיות אחראי למה שנעשה באמריקה.

3. חברת האשלג:

היו"ר ד. א. פנקס: שואל אם רוצים חברי הועדה לשמוע את מר הופיינן לפני שממשיכים בדיון על חברת האשלג.
מוסר לוועדה חומר שמר נובומייסקי, מנהל החברה שלח לו.
מר נובומייסקי בא לארץ כדי לזרז את הדיונים על חברת האשלג.

שר האוצר א. קפלן: פנה לחברת האשלג, ובקש מהם לענות על מספר שאלות שהתעוררו בעקבות הברור בענין ובעקבות החלטת הממשלה.
בקש מאת החברה את כל החומר עד 31/10, כדי שחברי הועדה יוכלו לקבל אותו.
נובומייסקי הפסיק את המו"מ בחו"ל, ובא הנה. הוא הביע את נכונותו להופיע בפני הועדה ולענות על שאלות שתברי הועדה ירצו להציג לו.

היו"ר ד. א. פנקס: אינו מציע הצעה, כי אם מביע מחשבות שעלו על דעתו.
הביע את המחשבות האלו בפני מר נובומייסקי, וראה את התגובה שהן עוררו.

השאלה העקרית היא אם אפשר לעשות משהו בים המלח בלי עבה"י. השאלה השניה היא מה יכולות להיות ההשפעות של השנויים שממשלת ישראל תרצה לשנות במהות החברה. החברה הנוכחית המחזיקה בקונסציה היא בריטית. השאלה השלישית היא מה צריך ואפשר לעשות כדי להגדיל את השפעת המדינה על דרכי פעולתה של החברה הזו בעתיד.
מחוך הנחה שאין מתחשבים בשאלה אם הקונסציה חוקית או לא, אם מדינת ישראל היא מדינה יורשת או מדינה עצמאית חדשה, סבור שאין להוציא את הקונסציה מאלה המחזיקים בה, על יסוד היושר המסחרי.
אנשים השקיעו עבודה במפעל זה. עם ישראל מחשיב חלוציות וחזקה, וחזקה מגיעה לכל אדם שהשקיע במפעל. יש להמנע מהכנסת שנויים בחברה, ויש לשמור על זכויות האנשים שהשקיעו כסף בחברה.

לכן הגיע לידי מסקנה שיש להמשיך לנצל את מי ים המלח ע"י חברה חדשה, ישראלית. החברה הזו זקוקה להון של כשמונה מיליון דולר. המדינה תהיה מוכנה לעזור ליצירת ההון החדש באותם 2½ מיליון שהממשלה הציעה לחת, מחוך כספי המילווה האמריקאית. יחסרו עוד 5½ מיליון דולר; הממשלה תתן לחברה און הלואה. סבור שהממשלה אינה צריכה להיות בעלת מניות, כי מעמדה בחור ממשלה הוא הרבה יותר חזק משל בעל מניות.
את ההון החסר תוכל החברה למצוא באמריקה ובארץ.

יש לנסות את הרעיון של בן אליעזר, לתת לעם אפשרות לנצל את האוצרות הטמונים בים המלח לטובת המדינה. זה יהיה מבחן אם העם מוכן לבשקיע כספים במפעלים כלכליים במדינה. חלק גדול מן המניות האלו יוצא לרכישה בא"י. יש לאפשר לישוב הא"י להיות שותף בחברה עבור שבעלי הקונסציה הם אלה שנחנו את הכספים, ולא חברי ההנהלה. יש להציע לבעלי המניות להחליף את מניותיהם/בחברה החדשה.

הועדה חייבת למסור תשובה לנובומייסקי. יש להזהר מלעורר את הרושם בעולם הצדול כאילו ממשלת ישראל גזלה את זכותו של מישהו. ע"י זה שהופכים את החברה לישראלית, מאפשרים גם חברי הנהלה ישראלים, שיקבלו את הרוב בהנהלה.

פחרון זה יוריד מעל הפרק את הבעיה של העברת הדומיצייל או של העברת החברה מבריטניה לא"י. אין לאשר את החברה כחברה בריטית. אם דרך זו לא תתקבל, יהיה הכרח להגיע לידי איזה שהוא הסכם עם עבה"י. אשר לעבה"י, יהיה צורך לפצות אותה, וגם ללחוץ עליה. אם הממשלה תגיד שהיא מחליפה כל מניה ישנה במניה חדשה, הרי כאילו כל המפעל קיים בערך המלא, וכאילו ממשלת ישראל וחרת לעבה"י על ההפסד שנגרם לה בצפון ים המלח, כי בעלי המניות יקבלו את הכספים, כאילו המפעל בצפון קיים. זה יכול להקל על המו"מ עם עבה"י.

מחוך השיחה שהיחה לו עם נובומייסקי, ברור שאי אפשר להמשיך לעבוד בים המלח יותר מאשר שנה אחת בלי הסכם עם עבה"י. במשך שנה אחת אפשר יהיה לעבוד בלי לשטוף את הבריכות רקצא בתלק הדרומי של ים המלח. איש לא ישקיע כספים, שמונה מיליון, לשנה אחת.

י. רוקח: שואל מה יהיה אופי החברה.

א. אלישר: שואל מה היחה חווח דעתו של מר נובומייסקי על הקמת החברה החדשה.

הינ"ר ד. צ. פנקס: החברה תהיה חברה א"י, שההון שלה יהיה מורכב מארבעה יסודות: הלואת הממשלה חתן 2½ מיליון דולר; מניות שיציעו ליהודים ולגויים לקנות בעולם בגדול; מניות שהישוב הפרטי יקנה, ומניות שהישוב ההסתדרותי יקנה.

כשם שהקימו את נמל תל אביב, כן יחנו גם לחברה הזו. כל אלה שהיו להם מניות/ בחברה הישנה יחליפו את מניותיהם למניות החברה

החדשה.

מציין בספוק שנובומייסקי לא נבהל מהצעה זו. הוא אמר שהוא סבור שזו דרך. עליו להתייעץ עם אנשי ההנהלה. הוא מבקש שימנעו מפרסום ומהכרזה שמחליפים את הקונסציה על החברה, כי הוא מפתח שהכרזת כאלה תוכלנה להשפיע על עבה"י.

ד"ר גרנות: סבור שקודם כל צריך להיות בטחון שהקונסציה תועבר.

אז היה רוצה לדעת מה היא האפשרות שקימת להעברה, כי אחרת כל ההצעה אינה הצעה של ממש. שואל מי ימסר את הקונסציה.

היו"ר ד. א. פנקס: החברה הקימה הרשומה בלונדון תועבר לא"י ותהיה חברה חדשה רשומה בישראל. את הקונסציה יעבירו בהסכם עם החברה

הקודמת.

ד"ר מ. סנה: נחבלה ידיעה שנחאשרן ה 20 מיליון מן המילווה האמריקאי לתעשייה. האם ~~היא~~ הצעות הממשלה שהוגשו כוללות הצעה

בדבר ים המלח?

סבור ששאלת המפתח לכל הדיונים על חברת האשלג היא אם משאירים את הקונסציה בחוקפה או לא. ישנה הצעה שהמדינה תקבע שהקונסציה אינה בעלת חוקף. כל עוד לא הוכרע הדבר הזה אין לדבר על המסקנות. אם ההצעה לבטול הקונסציה חפול, תהיה לו הצעה משלו; אם ההצעה תתקבל, יציע להקים רשות ממלכתית לים המלח, בלי כל קשר עם עבה"י. יש לברר לאיזה כיוון נוטה הועדה.

שר האוצר א. קפלן: טרם הוגשה הצעה בדבר ים המלח בקשר למילווה האמריקאי.

א. בן אליעזר: שתי שאלות בקשר לתזכיר שהובא לוועדה.

ישנו סעיף/האומר כי זכותה החוקית של הממשלה לבטל

כמה דברים בחברה. החברה הגישה את חשובתה לממשלה. שואל מה תשובת החברה. בסעיף אחר כתוב שממשלת עבה"י מוכנה לחדש את העבודה

ברגע שיושג הסכם בשאלות טריטוריות, וכו'. שואל מי נהל מו"מ עם עבה"י, על איזה בסיס, ומה האינפורמציה מסביב לסעיף זה.

א. אפרתי: שואל מה פעולתו של נובומייסקי בקשר להשגת כספים.

מחוך הצעת היו"ר, לא ~~אז~~ הבין אם הוברר ליו"ר

יחסה של עבה"י להצעה להעביר את הקונסציה לא"י מבריטנאה.

החברה הגיעה למסקנה שדרושים לה שמונה מיליון דולר, כי הוכנסו מספר סעיפים חדשים. הם טלגרפו (חתמו על הטלגרמה שלשה אנשים) שהם חושבים שאת הכסף אפשר יהיה להשיג, $2\frac{3}{4}$ מיליון ~~א/א/א/א/א~~ באנגליה, ו- $2\frac{3}{4}$ מיליון באמריקה. החברה נהלה מו"מ עם קבוצות, ולפי דבריהם יש להם סכויים רבים להצלחה. הם חושבים שכל הכסף הזה יהיה מובטח, וכן גם הכסף שיקבלו מהממשלה.

לשאלה ממי הם מקבלים את הכסף, ואם הם מבטיחים שבכל הגדלת ההון ישאר רוב יהודי בחברה, הם אמרו שהממשלה, חברות או כל גוף בארץ יוכלו להשיג את המניות אם יחפצו בכך. הם מנהלים מו"מ בעקר עם קבוצות תעשייתיות, גם באנגליה וגם בארה"ב. הם ישמחו אם יהיו חוגים בארץ שירצו לקנות מניות, באותם התנאים. אשר לרוב, יהיה רוב ~~א/א/א/א/א~~ הצבעה בידי היהודים. לבעלי האובליגציות יש כעת זכות הצבעה כי הם לא ~~א/א/א/א/א~~ דיודנדה. לפי החוק אסור לשלם להם דיודנדה מאיזה מקור שהוא חוץ מהכנסות החברה, אלא אם יסכימו לכך. אחרת הופכים להם יותר כסף למניות מצביעות. לממשלה רצוי יותר להחזיק במניות מצביעות. הם מקבלים את התנאי של רוב ~~א/א/א/א/א~~ יהודי בחברה.

לשאלה אם לא להפוך את החברה לישראלית, ~~א/א~~ לפחות להעביר את הדומינציות לארץ, הסכים ה"בורד" גם בלונדון וגם באמריקה. אולם זה יחייב מו"מ עם הממשלה הבריטית דוקא, ולא עם עבה"י. כל העברת חברה מאנגליה דורשת הסכמת האוצר הבריטי.

אשר לשנוי בתקנות, אמרו האנשים המייצגים את החברה כי העברת החברה משנה את הרכב ה"בורד". תוכל להיות ועדה משוחפת של החברה והממשלה, ויעברו סעיף סעיף. שנויים בתקנות מחייבים רוב של החברה. הכוונה לשנויים בתקנות ולא במפורנדרום.

לשאלה אם אפשר יהיה לפדות את החברה כעבור מספר שנים אמר נובומייסקי כי ~~א/א/א/א/א~~ השאלה אינה לענין. כשם שאי אפשר לחייב ממשלה עחידה שתקצה את החברה, כן אי אפשר לדבר ע"כ כעת. הוא אינו מיעץ לנהל ע"כ מו"מ. לא יהיה הוגן להפקיע אחרי שלש שנים, אולם אחרי תקופה הגיונית תוכל החברה לנהל מו"מ ע"כ.

נובומייסקי הצביע על שני סעיפים, סעיף אחד שהממשלה יכולה להעמיד לחברה תנאים מסוימים בקשר לעבודה, אם היא חושבת שהחברה אינה מפחחח די את המפעל, ואם הנמוקים לכך אינם נמוקים כלכליים. סעיף שני הוא

א. אלישר:

מבקש להמשיך באותו קו בו הלכה הועדה
בישיבות קודמות, ולתח לכל אחד להביע

את דעתו.

השאלה היא שאלה חמורה מאד. היו תקדימים

שממשלה אנגליה רצתה לבטל שתי קונסציות, לא כממשלה יורשת אלא כממשלה
כובשת. היה משפט בין-לאומי בהאג בענין חברת החשמל, ורוטנברג
הפסיד. מברומטיס הצליח. זכור ענין הרכבת ירושלים-יפו, שבו צריך היה
לבוא עם בעלי הקונסציה הקודמים לידי הסכם ולשלם להם סכום גבוה מאד.
לא תהיה כל אפשרות לבטל קונסציה שהושקעה בה עבודה של כמה שנים.
דעת המומחים של נובומייסקי היא שאם נלך להאג, נסכן את האפשרות של
הסכם גמור.

אם עם ישראל מוכן לתת כסף בכדי לפתח

את החברה, יש לנצל את העובדה הזאת. החברה פשטה את הרגל, ומצבה הכספי
של מדינת ישראל איננו יותר טוב. במצב זה שהמדינה נתונה בו, אין היא
יכולה לשאת עליה את האחריות הזאת. מדוע לא לתת לחברה להפסיד עוד,
אם חושבים שהיא חפסיד? אין להפחיד את ההון הפרטי ע"י הלאמה.
ישנו כאן הסכם משולש. הועדה שמעה את

דברי שר החוץ. אלו היה כל ים המלח בידי ישראל, היה אפשר אולי לנהל

את הפעולה. היה אפשר לבטל את הזכיון של כל אדם, ואולי אז אפשר היה

לא להתחשב עם תשלומי הפצויים. אולם ים המלח הוא בידי הערבים. ישנם

גורמים זרים, ובעקר הבריטים אשר קובעים יותר בקשר לפתוח ים המלח

מאשר עבדאללה. הם יכולים להכניס התחרות, וההבדלים ביחס ליוקר המחיה

בשני הקצוות של ים המלח, ההבדלים של שכר העבודה וכו', יאפשרו להם

למכור את האשלג במחיר יותר זול, ואז לא תוכל החברה לעמוד בהתחרות.

יש לנהוג בענין זה ביתר זהירות, ולברר את האפשרויות להשגת הסכם.

הצעתו של היו"ר אינה מעשית, כי ברגע שחיה החברה ישראלית תבטל עבר

הירדן את הקונסציה, ואז אין ערך לכל הדבר. בחנאים הקיימים, לא

תוכל חברת האשלג להפוך לחברה ישראלית. שר האוצר אמר שהוא מעונין

לעט עתה לדחות את העברת החברה. עובדה זו מראה שהמומחים של הממשלה

בדקו את האפשרויות וראו את תקשיים ואת האפשרויות המעטות של נצול

ים המלח. ישנן שמועות שכאלו מחנהל מו"מ עם חברה גדולה ששמה

"דיפונט". אם נכון הדבר, יכול התנאי של רוב יהודי לפול לגמרי.

יש לתחלף לחברה לבנות את הכביש. יש

לדאוג שיהיה רוב יהודי בחברה, ושיעבירו את הדומינציליום של החברה

בשנת 1955 תהיה אפשרות לשנות את מצב החברה לטובת הממשלה, כי החוזה מאפשר לממשלה להעמיד תנאים משלה. ואז, או שהחברה תקבל את התנאים שיציגו לה, או שהיא תתפקד.

נבדוקי סקי
העובדה שמאשימים את/שלא בפניו בכל מיני האשמות

אינה הוגנת. פנה אליו באופן אישי, ושאל אותו אם נכונה השמועה שהוא נהל מו"מ עם ע"ב"י. הנשאל הראה מסמכים אשר לפיהם הוכחת שלא עשה שום דבר בלי הסכמת יו"ר הממשלה.

לא היה הוגן, ובזה הטענה מופנית כלפי הממשלה,

שהועדה לא שמעה את החברה. בדו"ח שהוגש כתוב שלא ראו ולא שמעו את אנשי הקונסציה.

על הועדה לקבל את כל החומר, אם רוצים שהיא

חגיע לידי מסקנה כלשהי בענין זה. אם אין אמון בועדה, אל יביאו לפנייה את ענין האשג בכלל. יש לשמוע את דעתם של בעלי החברה.

מצד אחד מכריזה הממשלה שהון פרטי הוא דבר נחוץ

מאד למדינה, ומצד שני באים אנשים ומציעים להלאים את חברת האשג. ומלבד זאת, אין הדבר כדאי. אם צריך מישהו להפסיד, מדוע לא לתת לחברה, המעוניינת להמשיך בעבודה, להפסיד? אמנם אוצרות ים המלח הם ענקיים, אולם אין להחפעל מהם, כי כל אוצרות הזהב באפריקה לא יספיקו בכדי להוציא את הזהב הזה הגנוז בים המלח. יש לדאוג קודם כל שלחברה יהיה דומיננט בישראל. גם זה יהיה הישג גדול. אם חכנס המדינה בקונפליקט בין לאומי עם החברה, לא תהיה אפשרות להתחיל לפעול בים המלח לפני 1955, ואז תצטרך הממשלה לשלם ~~ע"כ~~ פיצויים לחברה, במקרה הטוב ביותר.

ישנה סכנה שכסף בין לאומי ישחלט על החברה,

וצריך להשתדל בכל חוקף שדבר זה לא יקרה. מציע שתינתן אפשרות להון ~~א~~ יהודי מקומי ופרטי להשתתף בחברה. אולי ~~א~~ יהיו מוסדות שירצו להשתתף.

י. רוקח: מציע להפסיק את הויכוח, ולהמשיך אותו אחרי

שהועדה תשמע אנשים מן החוץ, כי אח"כ ירצה כל

אחד להגיד שום דבריו לאור מה ששמעה הועדה.

ד"ר א. גרנות: מציע לשמוע גם את מר הופייין.

ב. רפטור: מציע לשמוע גם את יהודה אלמוג (קופלביץ) שהיה

חבר הועדה, ושהוא אחד האנשים הקרובים מאד

ליים המלח.

א. בן אליעזר:

מציע להמשיך בויכוח, ומסכים לשמוע את כל מי שיזמינו.

היו"ר ד. צ. פנקס:

לא רצוי שהועדה כולה חשמע אנשים מהחוץ. יש ללמוד מדוקומנטים ומסמכים כמה שאפשר. לא החנגד לשמוע את נובומייסקי, אולם אינו מעוניין להרחיב את רשימת האנשים, כי הועדה לא חספיק לגמור את עבודתה.

ד"ר גרנות:

מציע לשמוע היום רק את שני האנשים האלה, ולהשאיר אפשרות, אם יהיה צורך לשמוע גם את יהודה אלמוג סבור שיש לשמוע את יו"ר הועדה, אולם לא חברים אחרים של הועדה. עכ"פ היום אפשר לשמוע רק שנים.

ב. רפטור:

סבור שי. אלמוג הוא אחד האנשים הבקיאים בפרובלימטיקה של ים המלח, ויש לשמוע את חוות

דעתו.

היו"ר ד. צ. פנקס:

הועדה שומעת את דעתו של מר הופיין לא כאדם פרטי, כי אם כיו"ר הועדה. אין הצדקה לשמוע חבר נוסף של הועדה מבלי לשמוע את האחרים. מקבל את הנוסח שהציע מר גרנות.

ד"ר מ. סנה:

שואל אם מר הופיין הוא אחד מהמנהלים של "פלסטיין מיינינג קומפני".
שר האוצר מבטיח לשאול.

ד"ר י. בדר:

סבור שיש לשמוע את השנים, איש בפני חברו, כדי שהועדה תוכל להכיר את האמח.

י. רוקח:

סבור שאי אפשר שכל אחד שמכיר מישהו מן הועדה, יציע להביא ~~עצמו~~ אותו, ולשמוע את דבריו.

א. בן אליעזר:

הדיון בחברת האשלג, הוא בעצם גם דיון על גורל כל ים המלח. מציע להביא את הדבר בפני ועדה

החוץ ובפני ~~ועדת~~ הכנסת.

שר האוצר א. קפלן:

בפני הכנסת בודאי שלא, כי הדיון הוא על חכניה פחות. אם ידונו פעם בכנסת על הפתוח בכללו, אפשר יהיה לדון גם ע"כ. אינו רואה צורך להביא את הדבר בפני ועדה החוץ.

היו"ר ד. צ. פנקס:

עניני הקונסציות כלולות בחוק עבודה ועדת הכנסת. אין תקנות הכנסת מחיבות את הועדה

להעביר את הענין לוועדה אחרת, אולם היא יכולה לעשות זאת.

(מ. סנה :
ב. רפפורט :)

מבקשים שישיבת אש"ף לא אחת צ"ל לא חתקים,

כי קבעו ישיבה אחרת קודם לכן. מציעים

מציעים לצון אחת צ", אם כבר תהיה ישיבה, בהעברות מסעיף לסעיף.

היו"ר ד. צ. פנקס:

הועדה החליטה לקיים אחת צ"ל ישיבה שתימשך

מ 16.00 עד 20.00. אש"ף לא אחת צ"ל לא חתקים

אש"ף לא אחת צ"ל לא חתקים / אש"ף לא אחת צ"ל לא חתקים / אש"ף לא אחת צ"ל לא חתקים / אש"ף לא אחת צ"ל לא חתקים / אש"ף לא אחת צ"ל לא חתקים

ידברו אחת הופיין (בשעה 16.00) ונובומייסקי (בשעה 18.00).

- - - - -

4. העברות מסעיף לסעיף.

משרד התקלאות:

שואל אם תקציב הפחוח של פרי ההדר

י. רוקח:

נכנס לתקציב זה.

שואל כמה נשאר ברזרבה.

א. אפרתי:

זה אינו תקציב של משרד התקלאות, כי אם

זה של ועדת המשנה. המשרד דרש יותר. אחרי

שועדת המשנה ישה עם הועדה, החרשמה שהאנשים העובדים עובדים בקר בהדרכה

ובשדות. אם היחה טעות במשכר, אין כמובן התנגדות לשנות. יש הבדל בין

מה שהועדה קבעה להוצאות ארגוניות ובין מה שהאוצר מציע. זה משרד שאינו

פועל במשרד בלבד, כי אם גם בחוץ. ועדת המשנה צריכה לבחון את הדבר ביחד

עם המתלקה.

שר האוצר א. קפלן:

בקמוצים של המשרד יש דברים משונים. דורשים

חוספה בגלל העכברים, ומצד שני מציעים

להקטין את תקציב המלחמה בעכברים. מציעים במספר מקומות קמוצים פיקטיביים,

ואח"כ יבואו בדרישות נוספות לאוצר. מסכים למסר את הענין שוב לוועדת המשנה,

ובינפיים לנהוג לפי הצעות האוצר.

נשאח למשרד ברזרבה 4.000 ל"י.

תקציב זה כולל בחלקו את תקציב הפתוח לפרוי' ההדר.

יש להם הכנסות מלהם, והמשרד מכמה בחינות נושא את עצמו.

א. הרצפלד: שר האוצר צודק בקשר לעכברים. מציע למסור את הדבר

שוב לוועדת המשנה, אשר תדאג שהכספים יוצאו לעבודות

ממשיה.

אחרי שהכנסת קבלה תקציב אחד, באים כעת ומציעים

ד"ר ברר:

תקציב לגמרי אחר. יש סכנה בשיטה זו. דרושה סיבות

מיוחדות בכדי להעביר מסעיף לסעיף.

ההצעה לקפץ בתקציב המלחמה בעכברים לא הובאה בפני

ש. דיין:

ועדת המשנה. יתכן שהמשרד עשה זאת על דעת עצמו.

אם כך הדבר יש לעבור על יתר הדברים, ולבדוק אם אין שנויים. לעומת זאת

מציע האוצר קמוצים ללא התייעצות עם הועדה.

מחפלא על שנויים. מהמשרד הגישו מספרים, והאוצר

שר האוצר א. קפלן:

רק הציע להקטין אותם. יש להחזיר את התקציב הזה

לוועדת המשנה.

הועדה דנה בעקר בקשר למספר העובדים. על הפעולות

א. אפרתי:

עליה לדון, ~~א~~ ויש להחזיר לה את החומר.

שמע שאין שומרים על מספר העובדים כפי שהוא אושר,

י. רוקח:

ומקבלים עובדים נוספים בלי לחכות לאשור נוסף. ענין

זה טעון ברור.

לעובדי האוצר יש מלחמה במשרדים בקשר לעובדים.

מר זנגי:

המשרדים אינם נכנעים, ולפעמים על דעת המנהל הכללי,

ולפעמים לא, מקבלים עובדים נוספים. בנוגע לנסיעות, התקציב לנסיעות הוא גדול

מאד. בדיקה הוכיחה שלא כל הסכום שייך לתקציב זה, ושיש הוצאות ~~א/א/א/א/א~~

~~א/א/א/א/א~~ שאי אפשר לדעת אם הן מוצדקות, ויש לברר את הדבר. לאוצר לא כדאי

לשנות בסעיפים אדמיניסטרטיביים. סבור שיש לקבל את הצעה האוצר ולא להכנסת

לדיון.

א. אפרתי:

מציע לקבל את הצעת האוצר מחוץ הנחה שועדת המשנה תדון אם תהיה פניה נוספת מטעם המשרד.

היו"ר ד. צ. פנקס:

מבקש לראות את החקיקים של כל העובדים שהוחלט עליהם. זה יעזר לבניה החקציב של השנה הבאה.

סיכום:

הועדה אשרה את הצעת האוצר, בחנאי שזכות הועדה להביא את העניין לוועדה המשנה, אם תהיה פניה

נוספת מטעם המשרד.

=====

ד"ר י. בדר:

הודעה אישית.

יקר כבודו של כל אדם, ואין לפגוע במר נובומייסקי.

בנוגע לעובדות, מוכן חמיד לסמוך על ב. רפפור. כל העניין עושה רושם קשה מאד, לא רק בנוגע לנובומייסקי, אלא גם בנוגע לממשלה שהוא עמד בקשר אהה. בימינו של רצח נעשו מאמצים לבוא לידי הסכם עם עבדאללה בנוגע לחברת האשלג.

שר האוצר א. ספלן:

האיןפורמציה הזו אינה נכונה.

=====

הישיבה ננעלה בשעה 13.30.

הישיבה הבאה בשעה 16.00.

- - -